

Podnět k zahájení přezkumného řízení

Podáváme tímto podnět dle ustanovení § 149 odst. 5 k přezkumu stanoviska vydaného v procesu posouzení vlivů na životní prostředí na záměr „**Polyfunkční domy – Centrum Lužiny, Praha 13**“ (kód záměru PHA880) pod č.j. MHMP 987139/2017 dne 15. června 2017.

I.

Přípustnost podnětu

Stanovisko EIA je podle našeho názoru **tzv. jiným úkonem** ve smyslu správního řádu (vyjádření, osvědčení a sdělení podle části IV. správního řádu), protože je nepochybně výstupem činnosti veřejné správy, který je jednostranný, závazný a vyvolává právní důsledky. Splňuje tedy pojmová kritéria správního aktu, který je rozdělován na rozhodnutí, opatření obecné povahy a tzv. jiný úkon. Konstantní česká judikatura uvádí, že vzhledem k jeho povaze není stanovisko EIA rozhodnutím ve smyslu § 67 odst. 1 správního řádu. Vzhledem ke své povaze není ani opatřením obecné povahy. Zbývá proto jeho zařazení jako tzv. jiný úkon podle části čtvrté správního řádu.

Pro podřazení stanoviska EIA mezi tzv. jiné úkony lze vedle faktu, že Ministerstvo životního prostředí stanovisko EIA jako jiný úkon již v obdobných kauzách zrušilo, použít následující argumentaci. Ustanovení §9a odst. 1 zákona č. 100/2001 Sb. stanoví, že „*Příslušný úřad vydá ... závazné stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „stanovisko“).*“

Stanovisko EIA je tedy tzv. jiným úkonem, proti kterému je možné podat podnět (podle § 42 správního řádu) ke správnímu úřadu, který stanovisko EIA vydal. Předmětem podnětu je zrušení nezákonného stanoviska EIA podle § 156 správního řádu. Ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu stanoví: „*Vyjádření, osvědčení nebo sdělení správního orgánu, které je v rozporu s právními předpisy a které nelze opravit podle odstavce 1, zruší usnesením správní orgán, který je vydal nebo učinil, a to s účinky ode dne, kdy bylo zrušované vyjádření nebo osvědčení vydáno anebo sdělení učiněno, nestanoví-li zákon jiný postup; takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvědčení nebo sdělení. Na tento postup se přiměřeně použijí ustanovení hlavy IX části druhé o přezkumném řízení.*“

Ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu tak ukládá správním orgánům, aby své jiné

úkony, které jsou v rozporu s právními předpisy, a není možné je opravit, usnesením zrušily. Na toto řízení se přitom použije přiměřeně hlava IX části druhé o přezkumném řízení u rozhodnutí (ustanovení § 94 a následující správního řádu).

Zahájit přezkumné řízení pro rozhodnutí je možné do jednoho roku od právní moci rozhodnutí a do dvou měsíců od okamžiku, kdy se správní orgán o porušení právních předpisů dozvěděl, tj. od podání podnětu. Rozhodnuto musí být do 15 měsíců od vydání přezkoumávaného rozhodnutí. Oproti tomu § 156 správní řádu stanoví: „*takové usnesení lze vydat po dobu, po kterou trvají účinky vyjádření, osvědčení nebo sdělení*“. Rozhodnutí je tak možné v přezkumném řízení zrušit pouze po určitou dobu, zatímco jiný úkon lze zrušit po celou dobu trvání jeho účinků. Jedná se o praktickou aplikaci pouze přiměřeného použití úpravy přezkumného řízení. Použití pojmu přiměřeně definují legislativní pravidla vlády čl. 41 odst. 2 takto: „*Slova „přiměřeně“ ve spojení s odkazem na jiné ustanovení téhož nebo jiného právního předpisu lze použít výjimečně; vyjadřuje volnější vztah mezi tímto ustanovením a vymezenými právními vztahy. Používá se například obratu „Pro platí přiměřeně § ... odst. ...“.*

Zbývá zodpovědět otázku, co je účinkem stanoviska EIA. Podle ustanovení § 9a odst. 3 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí je stanovisko EIA podkladem pro vydání rozhodnutí v navazujících řízeních. Bez stanoviska nelze vydat rozhodnutí nebo opatření nutná k provedení záměru. Stanovisko EIA je tedy nezbytnou podmínkou vydání rozhodnutí o povolení posuzovaného záměru v navazujících správních řízeních. Stanovisko EIA tedy fakticky zakládá právo oznamovatele úspěšně žádat příslušné správní orgány o povolení záměru. Tento účinek stanoviska trvá po celou dobu platnosti stanoviska EIA.

Soulad rozhodnutí s právními předpisy se posuzuje podle právního stavu a skutkových okolností v době jeho vydání. Nepřihlíží se k vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy nebo na jeho správnost. Příslušný správní orgán posoudí spisový materiál a podle potřeby zajistí vyjádření účastníků a správních orgánů, které řízení prováděly. Domníváme se, že níže uvedené věcné důvody nezákonnosti jasně vyplývají již ze spisovaného materiálu a není proto nezbytné zajišťovat vyjádření účastníků a správních orgánů.

Dále se domníváme, že z posouzení spisové dokumentace vyplývá, že stanovisko EIA trpí vadami takového charakteru, že není možná jejich oprava podle ustanovení § 156 odst. 1 správního řádu. Důvodem je skutečnost, že vytýkané nedostatky se týkají nejen samotného procesu, ale i samotné podstaty posouzení, tj. zda dojde nebo nedojde k významným vlivům na životní prostředí. Stanovisko EIA tak není možné opravit, aniž by byl revidován průběh procesu jeho vydání. Z tohoto důvodu je nezbytné přistoupit k přezkoumání stanoviska EIA dle ustanovení § 156 odst. 2 správního řádu.

Zastavit přezkumné řízení a nebo nezrušit přezkoumávaný akt, je správní orgán oprávněn ve dvou případech. Zaprvé, pokud se v přezkumném řízení neprokáže nezákonnost přezkoumávaného aktu. Zadruhé, i pokud je přezkoumávaný akt vydán v rozporu se zákonem,

musí správní orgán dále posuzovat, zda by byla újma, která by jeho zrušením vznikla některému účastníkovi, který nabyl práva z rozhodnutí v dobré víře, ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla jinému účastníkovi nebo veřejnému zájmu. Domníváme se, že nemůže nastat druhý důvod pro zastavení řízení, pokud je stanovisko EIA nezákonné, nemůže újma, která by zrušením vznikla oznamovateli být ve zjevném nepoměru k újmě ostatních účastníků a veřejného zájmu. Jediným subjektem, kterému by zrušením stanoviska EIA mohla vzniknout újma, je oznamovatel. Oznamovatel nemůže být v dobré víře, protože byl informován o průběhu posuzování vlivů na životní prostředí a musel si proto být vědom nezákonností. Újma ostatních účastníků a na veřejném zájmu zcela zřejmě převyšuje újmu oznamovatele, pokud by došlo k realizaci záměru v rozporu se zákonem (už jen z toho důvodu, že pro oznamovatele by zrušení stanoviska znamenalo újmu na vlastnickém právu, zatímco pro druhou skupinu posuzovaných subjektů by se jednalo o újmu nejen na vlastnickém právu, ale i na právu na život, zdraví, příznivé životní prostředí, které je nezbytné nadřazovat nad majetkové zájmy). Navíc pokud je stanovisko EIA nezákonné, může být zrušeno v rámci správního a soudního přezkumu navazujícího – územního – rozhodnutí. Zrušení stanoviska ještě před vydáním územního rozhodnutí by oznamovateli ušetřilo značné prostředky jinak vynaložené na zpracování dokumentace k územnímu rozhodnutí a lze jej proto považovat spíše za prevenci vzniku újmy oznamovateli než za újmu. Na základě výše uvedeného se domníváme, že není důvod pro zastavení řízení z důvodu možné zjevně nepoměrné újmy oznamovateli (ani žádnému jinému subjektu).

II.

Věcné odůvodnění podnětu

Z dále rozbíraných věcných důvodů se domníváme, že stanovisko EIA bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, nelze jej usnesením opravit, jeho účinky trvají a zároveň nehrozí, že by újma způsobená oznamovateli zrušením stanoviska EIA byla ve zjevném nepoměru k újmě, která vznikla v důsledku shora popsaných vad veřejnému zájmu nebo dotčeným osobám. Stanovisko EIA by proto mělo být zrušeno.

1. Záměr nerespektuje stabilizované území dle územního plánu

Ustanovení § 1 odst. 3 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí stanoví: „*Účelem posuzování vlivů na životní prostředí je získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, a přispět tak k udržitelnému rozvoji společnosti.*“ Základním koncepčním dokumentem upravujícím udržitelný rozvoj společnosti je územní plán. Posouzení vlivů záměru na životní prostředí by tak mělo zohlednit i (ne)soulad s územním plánem.

Podle přílohy 1 oddílu 6 odst. 1 ke změně územního plánu Z 1000/00, opatření obecné povahy č. 6/2009 je území hl.m. Prahy územním plánem děleno na zastavitelná a nezastavitelná území. Zastavitelná území jsou rozvojová, stabilizovaná, transformační a nerozvojová. Podle oddílu 8 odst. 3 výše uvedené přílohy je uvedeno: „*Ve stabilizovaném*

území není stanovena míra využití území; z hlediska limitů rozvoje je možné pouze zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti další rozsáhlé stavební činnosti“. Důležitý je také oddíl 16 bod 37 této přílohy, který vymezuje pojem stabilizovaného území takto: „*Stabilizované území je zastavitelné území, které je tvořeno stávající souvislou zástavbou a stabilizovanou hmotovou strukturou, v němž územní plán nepředpokládá významný rozvoj“.* Z definičního vymezení pojmu stabilizovaného území vyplývá, že toto území je zastavitelné. Jedná se o území, které připouští novou výstavbu, pokud tato výstavba nepřekračuje stanovené limity. Limity se pak rozumí zachování, dotvoření a rehabilitace stávající urbanistické struktury bez možnosti rozsáhlé stavební činnosti.

Popis stávající urbanistické struktury lze nalézt v Územně analytických podkladech hl. m. Prahy 2012, ve výkrese Struktura zástavby. V tomto výkrese je pro každou vyznačenou lokalitu uveden typ struktury a zároveň je uvedena výšková hladina. Pokud navrhovaná zástavba není v souladu s tímto typem struktury zástavby anebo převyšuje stanovenou výškovou hladinu, lze konstatovat rozpor s platným územním plánem (viz http://www.iprpraha.cz/uploads/assets/dokumenty/pup/metodicke_navody_a_vyklady_k_platnemu_uzemnimu_planu_2016_11_01.pdf). Dle územního plánu podrobněji je v části "Výškové kategorie zástavby" u těchto pozemků 15-18 m - tj. maximálně 6 nadzemních podlaží.

Urbanistická struktura je tvořena také krajinně-ekologickou strukturou, tj. vzrostlou sídlištní zelení. Sídlíště Lužiny bylo postaveno tak, aby zastavitelnost ploch bytovými domy byla cca 30 % a zbytek tvořily volné klidové plochy určené pro odpočinek, hry a sportovní vyžití obyvatel. U výstupu z metra byly sice historicky plánovány výškové budovy. Jejich realizace však byla opuštěna při zvýšení stávající zástavby tak, aby byl počet bytů zachován. Jednotlivé domy byly postaveny tak, aby nebylo vidět z jednoho bytu do druhého. Systém rondelů zachovával intimitu bytů a zároveň umožnil setkávání obyvatel uvnitř rondelů. Navržené výškové domy tyto podmínky nesplňují, neboť zastavitelnost betonových ploch je až na hranu stavebních parcel, žádné volné plochy kolem domů nejsou navrženy a svojí blízkostí k domům v Brdičkově a Píškově ulici naruší dosavadní soukromí stávajících obyvatel.

Posuzovaný dům proto urbanistickou strukturu sídliště nerespektuje. Posouzení se také nedostatečně zabývá otázkou, zda stávající urbanistická struktura vůbec umístění další stavby připouští.

Smyslem definice stabilizovaného území není a nemůže být zvyšující se míra využití území, která je charakteristickým rysem ploch přestavby, kde dochází ke změně urbanistické koncepce. Pokud obec považuje zvýšení míry využití konkrétního území za žádoucí, může takové rozhodnutí v územním plánu učinit právě tím, že území označí za plochu přestavby, a vymezí pro ni míru využití vyšší než je míra využití dosavadní. K tomu však nedošlo.

Smyslem definice stabilizovaného území není a nemůže být ani umožnění

intenzivnější výstavby, než je možné na nově vymezených zastavitelných územích. Rozsáhlou stavební činností je proto i jednotlivé stavby, a to obzvláště vícepatrové, které svými rozměry významně přesahují stávající strukturu území. Umísťovaná stavba nerespektuje koeficient zeleně obvyklý v dotčeném území, umísťovaná stavba dále nerespektuje ani velikost hrubé podlažní plochy a zastavěnosti (100%!) vzhledem k dotčenému pozemku. Navrhovaná stavba je rozsáhlejší než je v dotčeném území obvyklé a je dokonce rozsáhlejší než by bylo možné umístit v území určeném pro novou zástavbu (vzhledem k velikosti pozemku investora). Jedná se proto o rozsáhlou stavební činnost, která navíc nerespektuje stávající urbanistickou strukturu. Záměr navíc stávající urbanistickou strukturu nedotváří ani nerehabilituje, ale naopak ji trvale poškozují. Záměr tak nelze do stabilizovaného území umístit a nepřispívá tak k udržitelnému rozvoji společnosti dle požadavků zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.

2. Neposouzení kumulativních a synergických vlivů

Podle příloh zákona o posuzování vlivů na životní prostředí (příloha č. 2, 3, 4) musí být vlivy záměru ve všech fázích EIA posuzovány v kumulaci s vlivy jiných známých záměrů (realizovaných, připravovaných, uvažovaných).

Doplňná dokumentace, posudek ani stanovisko nedostatečně reflektuje nezpochybnitelnou kumulaci negativních dopadů výstavby a provozu záměru s jinými záměry, které v době zpracování posudku mohly a měly být posuzovateli známy. Jedná se zejména o následující záměry:

- Bytový dům na Luka (<http://www.lukaliving.cz>)
- Bytový dům Alfa Luka ve fázi územního řízení, stejně jako následující investorem Stodůlky s.r.o. předložené záměry zastavení hektarového prostoru mezi stanicemi metra Luka a Lužiny 4 bytovými domy (<https://edesky.cz/dokument/570530>)
- Chytré bydlení JRM@Lužiny <http://www.jrm-byty.cz>
- Bytový dům Stodůlky Trávníčkova
- Sociální byty Oistrachova
- Projekt RE100 D na křižovatce Mukařovského-Oistrachova a související posunutí autobusové točny na křižovatku Mukařovského-Archeologická
- Zpoplatnění parkoviště u OC Zličín, které doposud plnilo funkci P+R, respektive obecný nedostatek P+R
- Zavedení parkovacích zón na Praze 5

Domnívám se, že pro zpracování kvalitního odborného posouzení si posuzovatelé v zájmu ochrany zákonem chráněných zájmů mohli a měli od místně příslušného stavebního úřadu vyžádat podklady o ostatních záměrech, případně si je zajistit z volně dostupných zdrojů a možnost kumulace popsat a vyhodnotit.

3. Nedostatečná kompenzační opatření

Součástí posouzení vlivů má být i stanovení dostatečných kompenzačních opatření, která mají vyloučit či zmírnit negativní vlivy realizace záměru. Tvrdím, že uložená kompenzační opatření nebudou plnit tuto funkci z dále uvedených důvodů.

Výsadba kompenzační zeleně podmíněná realizací nejpozději v době kolaudace nebude mít kompenzační efekt na zvýšené imise v období výstavby záměru, tedy v období nejvyšší imisní zátěže. Navíc vzhledem k tomu, že kompenzační zeleň bude tvořena listnatými stromy, nelze s kompenzačním efektem počítat v období vegetačního klidu, tedy v zimních měsících, kdy jsou koncentrace benzo(a)pyrenu i dalších imisních látek zpravidla nejvyšší. Vysazované listnaté stromy budou ve stáří 3-5 let. Protože je z dobových fotografií doložitelné, že růst stromů odpovídá nadmořské výšce cca 340 m n. m., bude účinné kapacity listové plochy stromů a jejich způsobilosti plnit očekávanou kompenzační funkci dosaženo až za cca 15 let. Z výše uvedených důvodů nelze argumentovat výsadbou jako relevantním kompenzačním opatřením ke snížení příspěvku benzoapyrenu a ostatním rozptylovým imisím.

Jako další kompenzační opatření je ve stanovisku uvedena výměna povrchů komunikací za **tichý asfalt** s odůvodněním: „*Vzhledem k překročení hygienického limitu je v záměru navržena jako kompenzační opatření realizace protihlukových opatření – rekonstrukcí povrchů komunikací na tiché asfalty v ulici Archeologické východně od záměru v délce 210 m a západně od záměru v délce 125 m. Realizací tohoto opatření dojde nejen k eliminaci nárůstu od záměru, ale ke zlepšení i proti stavu bez realizace záměru.*“

Tichý asfalt musí být udržován na to speciálně určenou technikou, jinak dojde ke ztrátě jeho akustických vlastností. Vzhledem ke skutečnosti, že tichý asfalt bude položen v rámci komunikace III. třídy a v okolí se žádný jiný úsek s takovýmto povrchem nenachází, nelze rozumně předpokládat, že bude čištěn právě touto technikou.

Nesouhlasím proto s tvrzením, že se jedná o kompenzační opatření, které povede ke zlepšení stavu i proti situaci bez realizace záměru a s tím souvisejícím nárůstem dopravy. K zajištění takovéto funkce by musela být podmínkou stanoviska i zajištění a financování správné údržby tohoto povrchu. Ve stanovisku navíc není určen termín realizace tichého asfaltu, který tak nebude fungovat jako kompenzační opatření po dobu výstavby záměru.

4. Věcně nesprávné posouzení zatížení území – nesprávné vstupy do posouzení

Tvrdím, že posouzení vlivů vychází z nesprávných vstupních informací. Tato pochybení a opominutí mají zásadní vliv na podcenění negativních vlivů záměru, které budou ve skutečnosti mnohem závažnější než je v EIA předpokládáno.

V Hlukové studii je v bodě 6.3 "Intenzity dopravy použité ve výpočtu" je na východní straně od budovy BETA uvedeno 200 osobních automobilů v každém směru (Schema 14).

Toto je ale v rozporu s hodnotami v Kartogramu intenzity dopravy, kde je stejná část vyobrazena s intenzitou 700 osobních automobilů v každém směru. Tvrdím proto, že hluková studie vychází z nižší intenzity dopravy než reálně existující. Hluková studie je proto věcně nesprávná, protože předpokládá mnohem nižší hlukovou zátěž, než je v dotčeném území.

Hluková studie nezohledňuje ani klimatizace, které budou velmi pravděpodobně dodatečně nainstalovány alespoň části majitelů nových bytů a povedou k dalšímu navýšení hlukové zátěže v dotčené lokalitě.

Varianta 2016 zahrnuje odvětrání z garáží nad střechu. Z dostupných materiálů není zřejmé, kde přesně bude znečištěný vzduch vypouštěn. Odvětrání garáží není zaneseno ani ve hlukové studii. Pro posouzení vlivů odvětrávání na obyvatele v domech v největší blízkosti plánované budovy BETA je rozhodující, zda budou výfukové plyny odvětrávány na nižší části plánované budovy, či zda to bude na nejvyšším místě budovy BETA.

Dokumentace, posudek i stanovisko také nezohledňují vlivy vytápění záměru. Zástupce investora záměru Polyfunkční domy Centrum Lužiny tvrdí, že zdrojem tepla i TUV bude výměňková stanice, napojená na teplovodní systém CZT Pražské teplárenské a.s. Posudek na str. 4 uvádí *“Vytápění objektů bude řešeno připojením na CZT.”* a problematikou imisí v důsledku vytápění se nijak dále nezabývá, a to přesto, že např. na str. 18 v kap. 3.7.3. Vyhodnocení celkové imisní situace uvádí: *„Koncentrace benzo[a]pyrenu jsou ve vnějším ovzduší ovlivňovány zejména vytápěním.”* Pokud by bylo tvrzení autora posudku pravdivé, tak by se měl zabývat zvýšením koncentrací benzo[a]pyrenu v důsledku potřeb vytápění. Na Prahu 13 žádný teplovod dosud nevede. Záměr tedy bude muset být vytápěn místní již existující kotelnou, což způsobí její vyšší celkový výkon a tím i emise do ovzduší. Vlivy tohoto vytápění nebyly řádně posouzeny.

Dokumentace, posudek ani stanovisko nezohledňují rušení obyvatel vyšších pater bytových jednotek červenými pozičními světly výškových budov Alfa a Beta (z důvodů letecké dopravy).

Nedostatečný počet měřících stanic čistoty ovzduší v Praze navíc vede k závěru, že všechna používaná data jsou velmi nepřesná. Například údaje o koncentraci benzo(a)pyrenu jsou z ČHMÚ Praha – Libuš, tedy stanice vzdálené minimálně 9 kilometrů. Údaje o koncentraci jsou tak spíše teoretickým matematickým modelem než skutečností.

Informace v dopravně inženýrských podkladech zpracovaných společností IPR Praha (Institut plánování a rozvoje hl. m. Prahy) jsou zavádějící. Citace z posudku: *„Z hlediska vývoje automobilové dopravy podle údajů TSK-UDI publikovaných v Ročenkách dopravy Prahy dochází celopražsky ke kulminaci, resp. poklesu (a v centrální části dokonce už několik let) výkonů automobilové dopravy. Ve výhledovém modelu odvozeném z platného ÚP hl. m. Prahy jsou zaneseny takové předpoklady urbanistického rozvoje, které se na základě posledního vývoje ukazují být jako obtížně naplnitelné (extenzivní rozvoj města a z toho vyplývající nárůst výkonů automobilové dopravy).“* Informace o dopravních intenzitách jsou

veřejně dostupné z internetových stránek společnosti TSK Praha – Ročenka 2015 (str. 10) (<http://www.tsk-praha.cz/static/webbooks/Rocenka2015CZ/index.html>), kde je graficky stanoven vývoj intenzit na vnějším kordonu (pásma města), ve kterém se nachází i OC Lužiny. Cca od roku 1991 strmě rostou intenzity automobilové dopravy na vnějším kordonu. Chybně uvedena informace v podkladech společnosti IPR Praha o kulminaci, resp. poklesu intenzit dopravy v celopražském měřítku je tak chybná, protože nelze porovnávat vnější kordon (Lužiny) a vnitřní kordon (centrum města), kde dochází v rámci omezování automobilové dopravy (parkovací zóny) k vytěsňování vozidel do vnějšího kordonu.

5. Neaktuální vstupy do posuzování

Výchozí podklady pro zpracování této dokumentace jsou s ohledem na rozsah výstavby neaktuální. Profilové průzkumy v okolí OC Lužiny jsou provedené dopravní fakultou ČVÚT v roce 2012, průzkumy vybraných křižovatek v okolí OC Lužiny pak společností PROMIKA v únoru 2016. Tyto údaje jsou neaktuální s ohledem na zavedení parkovacích zón na územní MČ Praha 5 a následné zavedení parkovacího systému (září 2016) u nákupního centra v okolí metra Zličín z důvodu zneužívání tohoto parkoviště k odstavu vozidel (parkoviště typu P+R). V důsledku těchto změn došlo k navýšení intenzit dopravy v okolí stanice metra Lužiny, kde je v současné době parkování bez omezení. S ohledem na výše uvedené je ke správnému posouzení vlivů nutné aktualizovat stávající intenzity dopravy a zpracovat kartogram intenzit automobilové dopravy zohledňující tyto faktory.

Jelikož hluková studie obsahuje podklady z dopravně inženýrského posouzení společnosti TSK Praha, je bezpodmínečně nutné přepracovat i tuto dokumentaci

24 hodinová měření hluku byla provedena v 06/2012 a jsou zcela neaktuální a pro posouzení nepřijatelná. Obdobně rozptylové studie z roku 2013 nevystihují aktuální stav v lokalitě. Obdobně tabulka, která podporuje argument o tom, že nedochází k překračování imisních limitů pro benza(a)pyren, končí v roce 2014. Přitom od roku 2012 je zřejmý vzrůstající trend naměřených imisí.

Vzhledem ke stávající legislativě zpracovatel nedoložil 24 hodinové měření ve vnitřním chráněném prostoru (obytných místnostech) dotčených stávajících bytových staveb (panelových domů).

Akustická i rozptylová studie jsou navíc zpracovány k jinému technickému řešení a rozsahu stavby.

Zpracovatel dále nevyhodnocuje stávající stav a konstrukční řešení i skladbu obvodových konstrukcí dotčených sousedních staveb panelových domů z roku 1985 -86 systému VVÚ – ETA, u kterých byla provedena výměna oken bez požadavků na zvýšenou neprůzvučnost oken, řízeného větrání akustickými okenními štěrbinami, a zateplení těchto objektů je převážně řešeno polystyrénovými deskami s tenkovrstvými omítkami, kdy samotné toto řešení znatelně snižuje neprůzvučnost obvodového pláště již tak poplatné době realizace

komplexní bytové výstavby v letech 1985 – 1986.

Závěr, „že ovlivnění akustické situace v území bude mít u všech třech variant praktický zanedbatelné negativní vlivy na zdraví obyvatelstva, prakticky nedojde k hodnotitelné změně úrovně zdravotního rizika hlukové zátěže obyvatel dotčeného území“ je tak zkreslený neaktuálními měřeními, studii i opomíjenými skutečnostmi i fakty.

6. Věcně nesprávné posouzení zatížení území

Dokument „Polyfunkční domy – Centrum Lužiny – modelové hodnocení kvality ovzduší“ na str. 20 uvádí: „*Naprostá většina imisní zátěže benzo[a]pyrenem v ovzduší pochází z jiných zdrojů, než je automobilová doprava. Imisní příspěvky automobilové dopravy se pohybují na většině zájmového území do 0,2 ng.m⁻³, přičemž imisní limit je 1 ng.m⁻³. O tom svědčí roční chod koncentrací benzo[a]pyrenu v ovzduší, zjištěných na měřicí stanici ČHMÚ Praha –Libuš, kde je patrné zvýšení koncentrací v zimě (vlivem vytápění – viz graf níže).*” Graf ukazuje bez jakýchkoli pochybností výrazné zvýšení koncentrací benzo[a]pyrenu v zimním období (zhruba Říjen až Březen).

Tvrdím však, že z ročního chodu koncentrace benzo(a)pyrenu nelze věrohodně závěr o automobilové dopravě jako minoritním zdroji znečištění vyvodit. Samotný posudek dále uvádí na str. 22: „*Jeden strom bude kompenzovat 86 efektivních gramů B[a]P. Uvedené vyčíslení platí pro ranou výsadbu, s postupem času se bude koruna zvětšovat a kompenzační účinek bude dále narůstat.*” Je všeobecně známo, že listnaté stromy v zimním období nemají listy, tedy nemohou plnit svoji kompenzační funkci. Je také všeobecně známo, že biologickou podstatou fungování rostlin je fotosyntéza a že Sluneční svit se v průběhu roku výrazně liší. V Praze je to zhruba v poměru 1:4 (viz např. <http://www.tzb-info.cz/tabulky-a-vypocty/99-prumerne-mesicni-doby-slunecniho-svitu-ve-vybranych-lokalitach-cr>). Lze tedy minimálně se stejnou věrohodností tvrdit, že téměř veškeré imise benzo[a]pyrenem v ovzduší pochází z dopravy a zimní zvýšení koncentrací je v důsledku opadávání listů stromů a sníženého Slunečního svitu na ostatní zeleň.

I podle ČHMÚ je „*významným zdrojem emisí PAH je i doprava, u které v zimním období dochází navíc k navýšení emisí PAH v důsledku studených startů. Dále jsou zvýšené koncentrace způsobeny zhoršenými rozptylovými podmínkami v zimním období, jednodušší konverzí plyn-částice při nízkých teplotách a nižším fotochemickým rozkladem PAH.*” (viz též http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/grafroc/15groc/gr15cz/IV2_BaP_CZ.html).

Dále tvrzení, že navýšení dopravní zátěže v ranní době tj. dvouhodinovém časovém rozmezí o 150 až 200 vozidel nedojde ke zhoršení akustické zátěže dotčených bytových domů v ul. Archeologická, Plíšková a Brdičková, jejichž ložnice bez možnosti jiného způsobu větrání než otevřenými okny, jsou situovány na jedinou přístupovou komunikaci k uvažovanému záměru, je zcela nepodložené a nepravdivé.

V lokalitě nesmí být překročeno únosné zatížení území a do nadlimitně zatíženého území nelze novou bytovou funkci bez dalších kompenzačních opatření vůbec umisťovat. Stavební úřad měl povinnost zabývat se otázkou dodržení či překročení nejvyšších přípustných hodnot znečištění ovzduší nebo hlukové zátěže a to s ohledem na stávající imisní a hlukové zatížení předmětné oblasti a nepochybné zvýšení zátěže z realizace záměru. Je obecně známou skutečností, že znečištěné ovzduší (zejména částicemi jemného polévatého prachu, na které se navazují další látky jako rakovinotvorný arsen a benzo(a)pyren) a nadlimitní hluková zátěž mají významný negativní vliv na lidské zdraví.

U nových záměrů je nutno zcela nekompromisně trvat na dodržení a nepřekračování imisních limitů a hlukové zátěže, případně dalšího působení na okolí nad míru stanovenou právními předpisy, a to v kontextu již existujícího pozadí antropogenního původu. V českém právním řádu není právní opora pro to, aby byl odsouhlasen, umístěn a povolen záměr, u něhož je již od počátku spolehlivě dokumentováno, že spolu s již existujícím antropogenním zátěžovým pozadím v lokalitě překročí závazné limity nebo jejich již existující překračování dále zvýší, a to byť minimálně.

Veškeré navrhované zásahy v území musí být provázeny přesvědčivým důkazem toho, že jejich uskutečněním nedojde k překročení přípustné míry zatěžování a znečišťování prostředí, tedy k nadlimitní zátěži území. Pokud již objektivně v důsledku lidské činnosti existuje v daném území nadlimitní zátěž, tedy protiprávní stav, pak je nutno u navrhovaného zásahu přesvědčivě prokázat, že provedením záměru nedojde ani v minimální míře k přitížení nadlimitní zátěže nebo bude zajištěn pokles zátěže pod předepsané mezní hodnoty - limity. Bez takového důkazu je odsouhlasení, umístění nebo povolení záměru nezákonné, ba protiústavní a příslušné dotčené orgány i stavební úřady, jež mají hájit vymezené veřejné zájmy, závažným způsobem porušují zákon a jednají hrubě chybně (viz rozhodnutí Nejvyššího správního soudu č.j.:1As 135/2011 - 246 ze dne 30.1. 2012 a č.j. 9 As 28/2012 - 135 ze dne 1.2. 2013).

Stanovisko na str. 13 uvádí: „*Imisní limit pro roční průměrné koncentrace benzo(a)pyrenu v suspendovaných částicích frakce PM10, k jehož imisní situaci se podle zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, pouze přihlíží, je podle výše uvedených hodnot v průměru z let 2010–2014 v lokalitě překročen až o 43 %.*“

Posudek nesprávně opomíjí upozornit na nesprávné tvrzení investora, že „*naměřené hodnoty (PM10) se v roce 2011 přiblížily k imisnímu limitu*“. Faktem je, že tohoto limitu v daném roce dosáhly (viz též http://portal.chmi.cz/files/portal/docs/uoco/isko/tab_roc/2011_enh/pollution_overview/mp_A_STOA_PM10_CZ.html).

Dle přílohy č. 1 k zákonu č. 201/2012 Sb. je pro Částice PM10 povoleno nejvýše 35 překročení limitu ročně. Zpracovatel posudku "MODELOVÉ HODNOCENÍ KVALITY OVZDUŠÍ" použil data za období 2010-2014. V nich se naměřené hodnoty pro 36. denní průměr pohybovaly v průměru na 96% limitu. Tato hodnota je natolik blízko limitu, že z

důvodu vzdálenosti mezi měřicí stanicí a lokalitou záměru nelze potvrdit, že za období 2010-2014 nedošlo k překročení státem stanoveného limitu v bezprostředním okolí OC Lužiny, ani ve výpočetní oblasti zvolené v rozptylové studii nebo zda se bude hladina PM10 v roce 2016, či 2020 bez realizace záměru pohybovat pod imisním limitem, na jeho hranici, či nad limitem. Dle tabulky 6. rozptylové studie dojde ke změně emisí znečišťujících látek z automobilové dopravy vyvolané zprovozněním záměru v případě PM10 o +7,3 kg/rok, což je více než 7,5%. Dalších +7,1 kg/rok je pak nutno připočíst v důsledku znečištění z garáží. Rozptylová studie nebere v úvahu další navýšení emisí v důsledku snížení plynulosti dopravy.

Podle dokumentu "MODELOVÉ HODNOCENÍ KVALITY OVZDUŠÍ" je v některých místech odhadovaný příspěvek až 1.15 $\mu\text{g}/\text{m}^3$. Již tento příspěvek imisím může sám o sobě posunout hladinu 36. nejvyšší naměřené hodnoty přes limit. V případě, že rozptylová studie podceňuje, ať už původní hladinu znečištění nebo příspěvek z dodatečně vyvolané dopravy, je velmi pravděpodobné, že v letech po zprovozněním záměru bude docházet k překročení limitních hodnot, a to také z důvodu dodatečných imisí způsobených záměrem.

Stanovisko uvádí: „*Vypočtené hodnoty hluku (počáteční akustická situace) z provozu silniční dopravy na komunikacích III. třídy a účelových komunikacích v zájmovém území záměru a v jeho okolí se pohybují v denní době v rozmezí od $L_{Aeq,16h} = 40,8 \text{ dB}$ do $L_{Aeq,16h} = 56,5 \text{ dB}$ a v noční době od $L_{Aeq,8h} = 31,3 \text{ dB}$ do $L_{Aeq,8h} = 46,9 \text{ dB}$. Ve všech kontrolních výpočtových bodech je splněn hygienický limit s korekcí na starou hlukovou zátěž. Ve výpočtových bodech M2, V07 a V18 je překročen hygienický limit 55/45 dB (den/noc) pro hluk z provozu dopravy na komunikacích III. třídy a účelových komunikacích.*“ Stanovisko tak sice započítává korektiv pro starou hlukovou zátěž, ale blíže nezodpovídá splnění podmínek pro jeho použití dle ustanovení § 12 odst. 3-5 nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Navíc je třeba odhlédnout od prostých hygienických limitů a brát v potaz negativní vliv zejména nárazových zvuků stavební mechanizace ve spojitosti se skutečností, že v bezprostřední blízkosti stavby se nachází mateřské a základní školy.

Z výše uvedeného je zřejmé, že posuzované území je již v současné době nadlimitně zatíženo z hlediska hygienických limitů pro hluk i znečištění ovzduší a není vhodné pro novou bytovou zástavbu.

V průběhu posouzení vlivů nebylo prokázáno, že předmětná stavba (ne)může negativním způsobem ovlivnit kvalitu ovzduší a hlukovou zátěž v dotčeném území, resp. zhoršení životního prostředí stávajících obyvatel – a to zejména v souvislosti se zhoršením dopravní situace v lokalitě.

7. Nedostatečné posouzení vlivů na zeleň, nedostatečná náhradní výsadba

Dokumentace, posudek ani stanovisko neposuzují následující skutečnosti.

Veškerá navrhovaná zeleň bude vysázena na pozemky města nikoliv oznamovatele. Souhlas s vysázením stromů na pozemku, který je ve vlastnictví města, či městské části nelze v okolí OC Lužiny považovat za kompenzaci, protože místo použité ke "kompenzaci" již nebude možné použít pro výsadbu nových stromů, která by stejně byla potřebná pro snížení imisí překračujících limitní hodnoty, přičemž rozšiřování zeleně na pozemcích hlavního města i městské části je dlouhodobě jejich prioritou.

Zamýšlená výsadba je navíc situována do míst, ve kterých má TSK Praha resp. ELTODO umístěny vodiče veřejného osvětlení a dále do míst, která jsou v ochranném pásmu dráhy (podzemí železnice – metro B).

Koruny sedmi vzrostlých stromů mohou v současnosti přesahovat nad hospodářské dvory. To v budoucnosti nebude možné. Koruny těchto stromů budou buďto ořezány, nebo tyto stromy pokáceny. Korunám stromů v budoucnu nebude umožněno ani růst na celé výměře pozemku, který není ve vlastnictví oznamovatele. Bude nutno udržet odstup od fasády a oken obchodů a bytů.

Navrhovaná výsadba nových vzrostlých stromů do parkoviště stávajícího se bude určitě potýkat s nedostatkem vláhy, neboť budou velice těsně obklopeny betonovým povrchem (viz živořící popínavá zeleň v betonových květináčích na severní stěně obchodního centra Lužiny).

Vykácením vzrostlého stromu a vysázením nového nedojde k plné kompenzaci, neboť ten nový dosáhne rozměrů toho původního až po mnoha letech, jenže v tu dobu byl strom původní zase větší.

Kapitola 2.2. Návrh sadových úprav včetně náhradní zeleně za kácené stromy tvrdí: „*Ochrana stromů dle normy ČSN DIN - 18 920 Sadovnictví a krajinářství – Ochrana stromů, porostů a ploch pro vegetaci při stavebních činnostech.*” Tato norma již není platná. Navíc není zmíněna ochrana stromů v případě, že budou v prostoru zařízení staveniště (např. prevence kolize korun stromů s břemeny dopravovanými jeřábem).

8. Nedostatečná kapacita jeslí, školek a škol

Doplňná dokumentace na str. 106 uvádí: „*Na základě výše uvedeného lze shrnout, že v zájmovém území není nedostatek míst v základních školách (v ZŠ Kuncova byla část kapacity pronajata). Mateřské školy by měly být zhruba za dva roky naplněny. V případě zájmu bude možno zřídit v OC Lužiny nestátní zařízení pro předškolní děti.*“ Tvrdím, že tyto údaje nejsou již v současné době pravdivé. ZŠ Kuncova již nepronajímá část své kapacity, kapacita mateřských školek je naplněna a v OC Lužiny nelze z prostorových důvodů a absence zeleně zřídit plnohodnotné zařízení pro předškolní děti.

Záměr tak přináší do dotčeného území několik stovek obyvatel, u kterých lze předpokládat, že se bude z velké části jednat o rodiny s dětmi, bez toho, aby pro ně zajistil kapacity v jeslích, školkách a školách. Obdobné platí i pro dostupnou lékařskou péči.

9. Nedostatečná kapacita metra

Text posudku na str. 46 vypořádávající připomínky dále tvrdí, že by výstavba polyfunkčních domů Lužiny (cca 500 lidí) znamenala nárůst 2 % uživatelů metra, což je dle posudku zanedbatelný nárůst. Stanice Lužiny je však poměrně malá, a přestože využití kapacity metra mimo špičku je průměrné, ve špičce je stanice kapacitně dostatečně využívána. Metro B je podle DPP přetížené, a proto se připravuje zkracování intervalů zejména ve špičce.

Opět se také nepočítá s kumulací nárůstu z důvodů nových staveb dokončených v letech 2015 a 2016 v blízkém okolí, nebo další možnou okolní výstavbou (domy Alfa, Beta, Gamma - Dům Trávníčkova, sociální byty Oistrachova, výstavba Západního města atd.).

10. Balkóny nad městským pozemkem

Součástí projednávání EIA není umístění domů v terénu resp. ortomapa. Záměr přitom stojí přímo na hranici pozemku a balkony zasahují nad "cizí" městský pozemek.

11. Nedostatečné hydrogeologické posouzení

Stavba polyfunkčních domů je situována na mírném svahu a spodní voda může ovlivnit jejich statiku. Již v současné době totiž spodní voda soustavně podemílá sekci dvanáctipodlažních panelových domů Brdičkova 1910 – 1915. Dokumentace, posudek ani stanovisko nevychází z patřičných geologických průzkumů. Není z nich proto zřejmé, zda záměr nenaruší statiku budov stojících nad uvažovaným místem výstavby (Brdičkova) nebo podzemními vodami nebude narušen záměr sám – relativně úzká výšková budova.

12. Oslunění a osvit

Varianta 3 z roku 2016 sice snižuje výšku staveb, přestože výška budov je nižší než předpokládaly předchozí varianty, přesahuje po celé délce OC na západní straně u Brdičkovy ulice o několik pater výšku OC. Znamená to, že zastíní ze západní a severozápadní strany všechna okna v Píškově ulici, která směřují na západ, tzn. domy č. 1950, 1951, 1952 a 1953, t.j. 80 bytů, ve kterých se zhorší světelné podmínky. Navržený výškový dům na východní straně OC zastíní ze severu domy v Píškově ulici č. 1954 a 1955, tj. 40 bytů. V nejnižších patrech okolních panelových domů dojde k úbytku oslunění pod hodnoty stanovené normou.

13. Pohoda bydlení

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 1. 11. 2012, č. j. 8 As 27/2012-113 (2776/ 2013 Sb. NSS) dospěl k závěru, že mezi jednotlivé činitele ovlivňující pohodu bydlení (kvalitu prostředí) náleží také podstatné snížení odstupové vzdálenosti mezi budovami, úbytek oblohové složky, omezení výhledu, a tedy i míra oslunění a osvětlení bytu, a narušení soukromí, protože i tyto složky se na pohodě bydlení podílejí. Podle NSS musí správní orgán při posuzování, zda mohlo dojít k narušení pohody bydlení, přihlížet i ke konkrétním zvláštěm lokalitě. V lokalitě s vysokou úrovní státní, příp. i mezinárodní památkové

ochrany stavební úřady vybírají pouze mírnější a citlivější varianty zásahů do jejího vzhledu. Podmínkou narušení pohody bydlení není překročení stanovených technických podmínek výstavby a provozu. V rozsudku ze 4. 3. 2009, č. j. 6 As 38/2008-123, k tomu NSS uvedl, že pokud účastník územního řízení poukáže na konkrétní skutečnosti, které zpochybňují splnění požadavku na pohodu bydlení, musí se stavební úřad těmito tvrzeními důkladně zabývat, i když stanoviska dotčených orgánů státní správy konstatovala dodržení předepsaných limitů zatížení.

Tvrdím, že dojde k narušení pohody bydlení ve smyslu výše uvedeného rozsudku. Celé sídliště vytváří jednu ze zdařilých urbanistických koncepcí v Praze. Stavba domů bude bránit volnému výhledu a bude vytvářet stísněný pocit s hrubým porušením soukromí v bytech, neboť stavba bude umístěna příliš blízko stávající zástavbě. Obyvatelné ulice Brdičkova budou nuceni se dívat do oken betonového věžáku a tamní obyvatelné budou vidět do jejich ložnic, všechny čeká jen pocit stísněnosti a uvěznění v betonovém světě.

Při cestě z Brdičkovy ulice k metru budou vpravo vysoké domy ukončené věžákem, vlevo zeď oddělující zvýšený terén ke společným garážím. Člověk bude mít pocit, že prochází tunelem, tj. brzy šero a tma, absolutní absence slunečního svitu, a i problematická bezpečnost pro chodce.

Záměr mimo uliční výsadby nepřináší novým ani stávajícím obyvatelům žádnou zeleň, žádný parkový prostor pro trávení volného času, žádná hřiště, lavičky. Neúměrně se tak zvýší tlak v nákupním středisku, kde už dnes bývají v prodejně Billa v odpoledních hodinách nepříjemné fronty, obdobné platí pro poštu, lékaře, nedostatek míst ve školách a školkách. Zahustí se počet obyvatel v lokalitě i doprava. Vše výše uvedené povede k poklesu cen sousedních nemovitostí.

Posouzení vlivů se vůbec nezabývalo vlivem výstavby na pohodu bydlení sousedících obyvatel. Jedná se přitom o výstavbu mimořádně rozsáhlého záměru v srdci lidnatého sídliště, která bude trvat nejméně 3 roky. Během doby výstavby budou obyvatelé vystaveni hluku, který není dostatečně omezen podmínkami stanoviska a zvýšenému imisnímu pozadí, které může za zhoršených rozptylových podmínek vést k riziku zvýšené respirační nemoci u exponovaných obyvatel.

Posouzení se například vůbec nezabývalo provozem zrekonstruovaného OC Lužiny po dobu případné přístavby. V obchodním centru je řada nyní hojně využívaných obchodů a služeb, které by se tímto vlastně staly součástí staveniště, což s sebou nepochybně přinese mj. zvýšenou hlučnost a prašnost, které značně zatíží jak zaměstnance, tak návštěvníky OC. Je tedy pravděpodobné, že řada současných nájemců si najde jiné působiště. OC tak nebude fungovat a obyvatelé budou nuceni nakupovat ve větší vzdálenosti od svého bydliště.

14. Dopravní obslužnost

Řešeno ani adekvátně posouzeno není přetížení stávajících komunikací. Například

křižovatka Archeologická-Podpěrova, již dnes ve špičce obtížně průjezdná. Posouzení vlivů na životní prostředí se však rigidně odvolává na obecný technický předpis pro neřízené křižovatky, podle kterého by měla být kapacitní až pro 24 000 vozidel denně (viz „... Dle TP188 „*Posuzování kapacity neřízených úrovnňových křižovatek*“ z roku 2007 je orientační celodenní kapacita neřízené křižovatky v rozmezí 18 až 24 tisíc vozidel za den, intenzity v řešené lokalitě však těchto hodnot nedosahují.“). Výstupy z původního dopravního průzkumu realizovaného Dopravní fakultou ČVUT, které už v roce 2012 upozornily na *“několik aspektů, které nelze popsat žádnou matematickou metodou”*, ale na které je *“nezbytné brát zřetel při dalším použití dopravních dat”*. Mezi ně patří v případě výše zmíněné křižovatky například navázení dětí do školky. Pro lokalitu záměru typickou a posouzením rovněž explicitně neřešenou dopravní specialitou, je až násobné navýšení jízd automobilů v souvislosti s hledáním parkovacího místa. Posouzení tak vychází z orientační kapacity křižovatky, namísto toho aby její kapacitu individuálně zpřesnil. Posouzení navíc bagatelizuje celý problém ničím nepodloženým tvrzením, že dominantní příčinou je nedodržování dopravních předpisů. Nelze argumentovat tím, že teoreticky (již existující) problém může nastat až při několikanásobném zvýšení intenzity dopravy.

S ohledem na bezpečnost a plynulost dopravy je dále nutné upozornit na nevyhovující křižovatku Archeologická x Bronzová, která se nachází ve směrovém a výškovém oblouku. Přes parkující vozidla v prostoru křižovatky nelze zajistit bezpečné míjení protijedoucích vozidel a nejsou zajištěny vhodné rozhledové poměry pro chodce na přechodech přes parkující vozidla. V případě realizace záměru dojde ke zvýšení intenzit vozidel (zásobovací a parkovací vozy) na frekventovaném přechodu pro chodce přes účelovou komunikaci k zásobovacímu vjezdu do OC Lužiny. Tento přechod pro chodce zajišťuje hlavní pěší vazby na metro či do OC Lužiny a naopak.

Průjezdnost ulic Brdičkovy a Píškovy není v současné době zajištěna ani pro složky záchranného systému, neboť obě ulice jsou úzké a slepé a průjezdné jsou pouze jedním směrem. Průjezdnost Píškovou ulicí často blokují zásobovací auta, která vyjíždějí nebo vyjíždějí z betonové plochy u pivovaru Lužiny. Některá zásobovací auta projíždějí až na pěší zónu, která vede z jižní strany od školy do OC a po které chodí děti ze školy v Brdičkově ulici a obyvatelé na Velkou Ohradu. Ulicí Brdičkova bude přes 400 obyvatel přijíždět a vyjíždět z garáží záměru, tato ulice přitom vede k základní škole. Již nyní na přechodu přes tuto ulici hlídkuje městská policie, aby umožnila žákům přejít ulici. Není totiž pravda, že většina žáků základní školy přichází přes obchodní centrum, děti přijíždí auty s rodiči, využívají obě ulice i parkoviště (vyjdou schody).

V DIP TSK se neuvádí, jak rychle budou výtahy odbavovat automobily přijíždějící a odjíždějící z budovy BETA. S největší pravděpodobností ale nepůjde o rychlost v řádu jednotek vteřin, ale spíše desítek vteřin na jeden OA. Toto povede vně budovy k opakovaným:

- kumulaci aut na parkovišti přiléhajícím k budově BETA
- ucpání příjezdové cesty a to až do míst napojení s ulicí Zázvorkova
- prodlouženému stání se zapnutým motorem, vypínání a opakovanému startování

čekajících automobilů

- troubení a dalšímu zvýšení hlučnosti.

Uvnitř budovy bude docházet k prodlouženému stání se zapnutým motorem, vypínání a opakovanému startování čekajících automobilů.

Podélná parkovací místa (2), která jsou umístěna z východní strany objektu BETA nejbližší k vjezdu pro OA, jsou umístěna příliš blízko a zužují místo, kde se budou navzájem vyhýbat:

- OA přijíždějící do BETA
- OA vyjíždějící z BETA
- PV přijíždějící do BETA
- PV vyjíždějící z BETA.

Toto dále přispěje k ucpání příjezdové cesty a k zneprůjezdnění parkoviště i navazujících komunikací.

Podíl výjezdů nákladních vozidel byl odvozen z podkladů zadavatele, přičemž zaměření prodejen není závazně specifikováno v projektu. Může jít o výdejny zboží s častými příjezdy zásobování. V případě budovy BETA jsou 4 příjezdy a odjezdy velmi nízký odhad a u odhadu není uveden žádný strop, či pravděpodobnost jeho pravdivosti.

To vše přispěje ke zhoršení kvality ovzduší u paty budovy, kvality ovzduší v místě odvětrávání garáží, plynulosti dopravy a hluku. Tyto vlivy nejsou zohledněny v Modelovém hodnocení kvality ovzduší (Rozptylové studii), Hlukové studii, ani dalších podkladech.

15. Doprava v klidu

Na sídlišti Lužiny je v současné době nedostatek parkovacích míst, kdy večer již není možné zaparkovat. Osobní auta parkují podél všech ulic. Nedostatek parkovacích míst na Lužinách se zhoršil v důsledku celodenního parkování dojíždějících obyvatel ze Středočeského kraje a výstavby nových bytových domů (viz Prokopský vrch a navrhované výškové domy). Záměr přitom tuto situaci ještě zkomplikuje, neboť počítá pouze s 1,12 auty na byt. V současné době však průměrná pražská domácnost vlastní skoro dva automobily.

Parkování podél ulic má přitom své bezprostřední následky, například na ulici Archeologické, která se stává nebezpečnou a pro chodce nepřekročitelnou. Křižovatka ulic Archeologická a Zázvorková, která se zároveň kříží s výjezdem z Píškovy ulice a s výjezdem z parkoviště na severní straně OC se stala natolik nepřehlednou a nebezpečnou, že je neúnosné ji ještě zatěžovat příjezdem do navrhované výškové budovy na východní straně OC.

Situaci chodců komplikuje dále fakt, že od metra Lužiny nevede žádný chodník do Píškovy ulice, průchod je zajištěn pouze skrz OC Lužiny. Chodci tak často volí cestu přes parkoviště nebo po silnici z Píškovy ulice, což je za současné dopravní situace velmi riskantní.

V navržených výškových budovách se sice počítá s parkovacími místy, ale pouze 11 (slovy jedenáct) je určeno jako náhrada za zabrané parkovací plochy pro obyvatele Lužin. U těchto parkovacích míst není specifikováno, zda budou veřejně přístupné a zdarma nebo pouze za úplatu.

Pro zaměstnance a zákazníky nově vzniklých obchodů v budově BETA je vyhrazeno pouze jedno parkovací místo.

V době stavebních prací (cca 3 roky) navíc bude zcela nemožné parkovat na přilehlém parkovišti, přičemž projekt vůbec neřeší konkrétní náhradní parkovací místa. Dokumentace sice zmiňuje možnost parkovat po dobu stavby na odstavných parkovištích v docházkové vzdálenosti, tato odstavná parkoviště však nejsou specifikována v docházkové vzdálenosti ani neexistují. Dokumentace sice slibuje možnost parkovat po dobu výstavby v objektu Alfa, v popisu etap není nikde uvedeno, že by výstavba objektu Alfa byla dokončena dříve než objektu Beta. Dokumentace ani neřeší parkování vozidel zaměstnanců stavby, když uvádí: „parkování vozidel firem zajišťujících stavbu a zaměstnanců stavby, bude řešeno na pronajatých parkovacích plochách.“ Není uvedeno, zda tato vozidla obsadí stávající parkovací plochy v okolí stavby a tedy celková situace se zhorší nebo zda dojde ke vzniku nových parkovacích míst a kde budou tato nová parkovací místa umístěna.

16. Staveniště

V původním dokumentu “Dokumentace záměru Polyfunkční domy – Centrum Lužiny” (Prosinec 2014) – str. 18 bylo uvedeno: „*Výstavba dvou polyfunkčních domů záměru (Alfa a Beta) bude probíhat postupně. Jako první bude zahájena výstavba východního objektu (objekt Beta). Zařízení staveniště pro výstavbu objektu Beta bude umístěno na pozemku investora, který je určen pro výstavbu západního objektu (objekt Alfa). Při výstavbě objektu Alfa bude zařízení staveniště umístěno nejprve na jeho pozemku a postupně bude podle postupu výstavby přemísťováno do podlaží objektu určených pro nadzemní hromadné garáže. Případné krátkodobé zábery veřejného prostranství (vykládka objemného materiálu, betonáž a podobně) budou řešeny s příslušným odborem Městské části Praha 13.*” V dokumentu “DOPLNĚNÍ DOKUMENTACE” str. 23 kap. B.I.6.2. Stavebně technické řešení zcela chybí tento odstavec z původní dokumentace.

Doba výstavby, rozsah zařízení staveniště mimo pozemky investora tak není nijak popsán v dokumentaci investora. Přitom z jiných informací zjevně vyplývá, že investor počítá s využitím cizích, blíže neurčených pozemků na pro zařízení stavby. Viz dokument „Polyfunkční domy Centrum Lužina Praha 13, vypořádání požadavků Magistrátu hl. m. Prahy, odboru ochran prostředí, na doplnění dokumentace vlivů na životní prostředí“, ve kterém je v kap.2.11. Parkování po dobu výstavby areálu uvedeno: „*Po dobu výstavby budou parkovací stání, která v současné době slouží veřejnosti a návštěvníkům OC Lužiny, zabraná v souvislosti s realizací stavby*”. To prozrazuje záměr investora zabrat veřejná parkovací stání po dobu výstavby. Rozsah záboru a to ani časový ani prostorový není specifikován.

V kap. 2.5 stejného dokumentu “Řešení veřejných prostor s důrazem na prostor v sousedství metra” není problematika zařízení staveniště nijak zmíněna, přesto, že stavba má probíhat v těsném sousedství stanice Metra Lužiny a nové budovy zaberou téměř veškerou plochu pozemků ve vlastnictví investora.

III. Závěr

Na základě výše uvedeného navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí stanovisko přezkoumalo a vydalo následující usnesení:

Ministerstvo životního prostředí podle ustanovení § 149 odst. 5 správního řádu ruší souhlasné stanovisko k záměru „Polyfunkční domy – Centrum Lužiny“ (kód záměru PHA880) pod č.j. MHMP 987139/2017 dne 15. června 2017. Stanovisko se ruší s účinky ode dne, kdy bylo vydáno.

Dle ustanovení § 42 správního řádu pak žádáme, aby nás správní orgán ve lhůtě 30 dnů ode dne, kdy podnět obdržel, **informoval**, že řízení zahájil, nebo že neshledal důvody k zahájení řízení z moci úřední, popřípadě že podnět postoupil příslušnému správnímu orgánu.